

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
26 У 15863/16
02.04.2021. године
БЕОГРАД

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 25. 06. 2021			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
05-	1568	/10/21-	33

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Весне Иконић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Кулић Гајевић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "PALMA Ltd" - TV "PALMA" из Београда, Илије Гарашанина 20, чији је пуномоћник Вера Д. Ђуровић - Бојовић, адвокат из Београда, Илије Гарашанина 20, поднетој против туженог Савета Регулаторног тела за електронске медије као правног следбеника Савета Републичке радиодифузне агенције, кога заступа Саша Симовић запослен код туженог органа, уз учешће заинтересованог лица ТВ "Мост" д.о.о. за информативно издавачку делатност из Новог Сада, Арсе Теодоровића број 5, ради поништаја закључка број: 05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године, у предмету емитовања, након одржане усмене јавне расправе дана 29.10.2020. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

I. Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ закључак Савета Регулаторног тела за електронске медије број: 05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Савет Регулаторног тела за електронске медије, Београд, Трг Николе Пашића бр.5, да тужиоцу "PALMA Ltd" - TV "PALMA" из Београда, Илије Гарашанина 20, накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је приговор тужиоца изјављен против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, као недозвољен. Решењем Савета Републичке радиодифузне агенције (сада Регулаторног тела за електронске медије), број: 607-1/07 од 21.06.2007. године издаје се дозвола за емитовање телевизијског програма за подручје региона, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања-подручја општина Р26 (Нови Сад, Кула, Бачка Паланка, Сомбор), подносиоцу пријаве ТВ "Мост" д.о.о. за информативну издавачку делатност из Новог Сада, Улица Арсе Теодоровића број 5-ТВ "Мост". (став 1.). Одбија се пријава на јавни конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског програма за подручје региона, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања-подручја општина Р26 (Нови Сад, Кула, Бачка Паланка, Сомбор), подносица

Предузећа за спољну трговину “Палма Лтд” д.о.о из Београда, Земуна, Улица Цара Душана 73-ТВ “Палма”. (став 2.).

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.11.2016. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа наводећи да су у складу са одредбом члана 98., у вези члана 85. и члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, који је ступио на снагу дана 13.08.2014. године, одлуке Регулатора о издавању дозвола на јавном конкурс за емитовање програма коначне, односно да против истих није дозвољено подношење приговора и тужени орган је приговор тужиоца изјављен дана 31.07.2007. године, против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, одбацио као недозвољен. Наиме, у поуци о правном леку, тужени орган је упознао тужиоца са правним средством које може искористити против оспореног закључка, али у истом није навео поуку о правном леку против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, очигледно сматрајући да због измене закона тужилац више нема право на покретање управног спора, те да је његово решење од 21.06.2007. године коначно и правноснажно. Несумњиво је да је оспорени закључак незаконит, јер је тужени орган пропустио да странку упозна са правним леком који може искористити против коначног решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, о праву на покретање управног спора. Како тужени орган није у закључку навео од када тече рок за подношење тужбе против коначног решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, тужилац сматра да рок за подношење тужбе против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, тече од дана пријема закључка Савета Регулаторног тела за електронске медије, број: 05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године. Како је оспореним управним актом повређен закон на штету тужиоца, предлаже да суд по одржаној јавној расправи реши управну ствар на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, те донесе пресуду којом се тужба уважава и поништава оспорени закључак, као и обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове овог управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе, увећано за судску таксу за тужбу и одлуку суда по ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима датим у образложењу оспореног закључка, наводећи да је у међувремену, престао да важи Закон о радиодифузији (“Службени гласник РС”, бр. 42/02...41/09), а ступио је на снагу Закон о електронским медијима (“Службени гласник” бр.83/14 и 6/16-др закон). Наиме, одредбом члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, предвиђено је да се поновни поступак, у случају да одлука Савета Регулатора буде поништена и враћена на поновно одлучивање, спроводи по одредбама Закона о електронским медијима, а не по одредбама Закона о радиодифузији. Како је после ступања на снагу Закона о електронским медијима Управни суд пресудом 26 У 14229/14 од 22.09.2016. године поништио решење Савета Регулатора број: 05-1568/10/14-5 од 15.07.2014. године, донето по приговору тужиоца, стекли су се услови да Савет Регулатор одлучи по приговору у новом поступку и то примењујући Закон о електронским медијима. У складу са одредбом члана 98., а у вези са чланом 85. Закона о електронским медијима,

одлуке Регулатора о издавању дозвола на јавном конкурс за емитовање програма (пружање медијске услуге) су коначне, односно против истих није дозвољено подношење приговора, те је имајући у виду наведену одредбу, приговор тужиоца на решење број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, одбацио је оспореним закључком. У вези навода да је тужени пропустио да упозна тужиоца са правним леком који може да искорисити против решења број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, сматра да би суд својом одлуком требао да утврди рок у коме тужилац може покренути нови управни спор против наведеног решења и тиме омогући тужиоцу право на правни лек, имајући у виду пресуду Управног суда У 13220/14 од 19.05.2016. године. Предложио је да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу.

Управни суд је, дана 29.10.2020. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09) којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима и у складу са чл. 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника туженог органа, а у одсуству уредно позваног заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца на усменој јавној расправи остао је у свему код навода из тужбе и постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног закључка. Поновио је наводе из тужбе да је и поред измена у закону, односно доношења новог Закона о електорнским медијима, тужилац у овом предмету имао право да буде упознат са правним средством које је против оспореног закључка могао да уложи. Такође, указује суду да је независно од исхода овог поступка тужилац у међувремену поднео тужбу и против решења туженог органа од 21.06.2007. године, која се код Управног суда води под службеним бројем У 15862/16. Других предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи. Трошкове поступка је тражио у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе и у износу од 18.000,00 динара на име приступа усменој јавној расправи.

Пуномоћник туженог органа на усменој јавној расправи остао је код навода из оспореног закључка и поновљених навода из одговора на тужбу, наводећи да у међувремену није дошло ни до каквих промена. Других предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу одбије.

Одлучујући о поднетој тужби у нејавној седници већа одржаној дана 02.04.2021. године у смислу чл. 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу, навода пуномоћника тужиоца и навода пуномоћника туженог органа истакнутих на усменој јавној расправи, списка предмета управне ствари и образложења оспореног закључка, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произилази да је тужилац дана 31.07.2007. године, поднео приговор број 1062, због битних повреда одредби управног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У приговору је предложено да тужени у целости поништи првостепено решење, као и поступак који му претходи, или да приговор уважи и изда тужиоцу дозволу за емитовање телевизијског програма. Наведени приговор одбијен је као неоснован решењем туженог број: 1037/07 од 07.09.2007. године. Тужилац је против означеног решења поднео тужбу која је одбијена пресудом Управног суда II-2 У 1849/10 (2007) од 01.07.2007. године, те је тужилац поднео Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке који је пресудом Узп 166/10 од 10.02.2012. године уважен, па је предмет враћен Управном суду на поновно одлучивање. Управни суд је у поступку извршења пресуде Врховног касационог суда Узп 166/10 од 10.02.2012. године, донео пресуду 24 У 6996/14 којом је уважена тужба тужиоца и поништено решење туженог број: 1037/07 од 07.09.2007. године, којим је одбијен приговор тужиоца. Поступајући у складу са правним схватањем и примедбама Управног суда изнетим у наведеној пресуди, тужени је у поновном поступку решењем број: 05-1568/10/14-5 од 15.07.2014. године одбио приговор тужиоца, као неоснован. Против наведеног решења тужилац је поднео тужбу Управном суду који је пресудом 26 У 14229/14 од 22.09.2016. године исту уважио, поништио решење туженог, број: 05-1568/10/14-5 од 15.07.2014. године и предмет вратио на поновно одлучивање. Поступајући у складу са правним схватањима Управног суда и примедбама тог суда у погледу спроведеног поступка изнетим у пресуди 26 У 14229/14 од 22.09.2016. године, тужени је у поновном поступку утврдио следеће: да је дана 13. августа 2014. године ступио је на снагу Закон о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), те да је даном ступања на снагу наведеног закона, престао да важи Закон о радиодифузији ("Службени гласник РС", број 42/02, 97/04, 76/05, 79/05, 62/06, 85/06 и 41/09). Наиме, чланом 118. став 2. Закона о електронским медијима, предвиђено је да се поновни поступак у случају да је одлука Савета регулатора поништена и враћена на поновно одлучивање, спроводи по одредбама Закона о електронским медијима, а не по одредбама Закона о радиодифузији. У складу са чланом 98., а у вези са чланом 85. Закона о електронским медијима, одлуке Регулатора о издавању дозвола на јавном конкурс за емитовање програма (пружање медијске услуге) су коначне, односно против истих није дозвољено подношење приговора. Како је чланом 224. став 2. Закона о општем управном поступку, предвиђено да ће првостепени орган својим закључком одбацити недопуштену жалбу, то је тужени донео одлуку као у диспозитиву овог закључка.

Одредбом члана 54. став 1. Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), прописано је да подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком Савета има право да, у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве, поднесе приговор Савету.

Одредбом члана 118. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на

снагу овог закона спровести по одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09) (став 1); ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона решење, односно закључак којим се окончава поступак поништен и враћен на поновно одлучивање, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона (став 2).

У прелазним и завршним одредбама члана 114. наведеног Закона о електронским медијима, прописано је да даном ступања на снагу овог закона Републичка радиодифузна агенција основана Законом о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05-др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09) наставља са радом као Регулаторно тело за електронске медије, у складу са одредбама овог закона.

Одредбом члана 83. став 1. наведеног Закона о електронским медијима, прописано је да Регулатор решењем одлучује о захтеву за издавање дозволе, а наведеном одредбом истог закона став 3. да Регулатор решењем одбија захтев из става 1. овог члана ако утврди да подносилац захтева не испуњава услове из члана 81. став 1. овог закона као и ако из поднете документације која се односи на предложену програмску концепцију произлази да подносилац захтева не би испуњавао обавезе утврђене чл. 47-70. овог закона.

Одредбом члана 85. наведеног Закона о електронским медијима, прописано је да је решење из члана 83. став 3. овог закона коначно и против њега се може покренути-управни спор.

По оцени Управног суда, оспорени закључак се не може прихватити као правилан и на закону заснован јер је, по налажењу Суда, донет уз погрешну примену закона, а на шта се тужбом основано указује. Ово са разлога што се тужени орган погрешно позвао на одредбу члана 118. став 2. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), имајући у виду да по овој одредби само постоји обавеза органа да у поновном поступку поступак спроведе у складу са одредбама новог закона, да Регулатор у смислу одредбе члана 83. став 1. истог закона, решењем одлучује о захтеву за издавање дозволе, те се наведена одредба не може применити и на одлуке које је већ Савет Републичке радиодифузне агенције донео у складу са одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), који се примењивао у време одлучивања, а којим је било прописано право на изјављивање приговора, који је тужилац и поднео у складу са тада важећом одредбом члана 54. став 1. Закона о радиодифузији. Код наведеног, Суд налази да из напред цитиране одредбе члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, не произлази да се поступак одлучивања по приговору који је поднет у складу са тада важећим прописом окончава одбачајем наведеног приговора као недозвољеног, већ да ће се одлучивање о истом засновати на одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), а што је надлежни орган, сада Регулаторно тело за електронске медије, дужан да учини у предметној управној ствари у складу са законом.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени орган везан примедбама суда изнетим у овој пресуди, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео применом одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 153. и 163. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС”, бр.72/11...18/20), који се у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима и досудио тужиоцу трошкове на име састава тужбе, у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове на име заступања тужиоца путем пуномоћника из реда адвоката на одржаној усменој јавној расправи у износу од 16.500,00 динара, а добијени износ је увећан и за износ на име накнаде за један започети сат, од 1.500,00 динара, што све укупно износи 34.500,00 динара, у складу са тарифним бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12 и 99/20).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.04.2021. године, 26 У 15863/16

Записничар
Јелена Кулић Гајевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Шундерић, с.р.

За тачност
Управног судије
Дејан Бурџић

МН